Kunčice nad Labem

ZPRAVODAJ 2/2020

Nádraží, autor Vladimír Jiřička

OBSAH ZPRAVODAJE

OBSAH 2
ÚVODNÍ SLOVO STAROSTKY 3
Z OBECNÍHO ÚŘADU 4
LABSKÁ CYKLOSTEZKA 4
TŘÍDĚNÍ ODPADŮ 5
ZKRÁŠLENÍ NAŠÍ OBCE 9
HISTORICKÉ OKÉNKO 10
Z OBECNÍ KRONIKY 16
AKCE KONANÉ V OBCI 17
ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY 19
Z MATEŘSKÉ ŠKOLY 29
ZE SVAZU POSTIŽENÝCH CIVILIZAČNÍMI PORUCHAMI V ČR 32
Z TĚLOVÝCHOVNÉ JEDNOTY SOKOL 30
SPV TJ SOKOL 35
TENIS, MARIÁŠ, STOLNÍ TENIS 36
FOTBALOVÝ ODDÍL 38
Z HASIČSKÉHO ODDÍLU 42

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

v tomto roce zažíváme výjimečnou krizovou situaci světového rozsahu, jakou nepamatuje několik generací. Následky, které si zatím neumíme představit, jistě zasáhnou do všech oblastí našich životů. Možná to bude trvat i několik let, než se z toho zcela vzpamatujeme a vrátíme se ke standardům, na které jsme byli zvyklí. Ale jak se říká, na všem zlém bývá i něco dobrého. Poděkování zaslouží učitelky z naší mateřské školky, které svoji práci nepřerušily, a tím mohli rodiče dětí chodit do práce. Poděkovat bych chtěla i našim učitelům, kteří okamžitě začali s výukou našich dětí „na dálku“ s maximálním nasazením a snahou o to, aby proces vzdělávání utrpěl nepřítomností dětí ve školách co nejméně. Samozřejmě velký dík patří rodičům, kteří roli „domácích učitelů“ naplňovali dle svých nejlepších schopností a dovedností.
Děkuji úplně všem za to, že to zvládáme.
Pomalu se vracíme do normálního stavu a dosud platná omezení se postupně uvolňují. S tím také souvisí návrat ke kulturním akcím. Obecní vánoční strom jsme rozsvítili nestandardně pouze za zvuku koled bez milého setkání. Vánoční výzdobu, kterou pro nás připravily děti z mateřské a základní školy, jste si mohli vybrat na terase Savoje. Na Štědrý den se bude v kapli Panny Marie konat Slavnost Narození Páně od 16:00.
Přeji všem, aby nám vydržela energie, abychom ji využívali k činnostem, které máme rádi, a abychom touto energií zbytečně neplýtvali například k rozpoutávání sousedských sporů.
Přeji krásné a klidné vánoční svátky.

(Miroslava Kracíková – starostka obce)

LABSKÁ CYKLOSTEZKA

V roce 2017 byla podána již druhá žádost o dotaci na přípravu stavby Labské stezky č. 2, úsek Kunčice nad Labem. Jedná se o cyklostezku ve spodní části naší obce, která je součástí dálkové cyklotrasy podél řeky Labe. Cyklotrasa v současné době vede v této části po frekventované silnici III. třídy a účelem projektu je oddělit cyklotrasu od silničního provozu. Zpracovaná dokumentace umístila novou cyklostezku z části podél silnice III. třídy, z části využívá místní komunikaci a v části navazující na plánovanou trasu od Klášterské Lhoty počítá s nově vybudovanou stezkou v blízkosti Labe. Na základě této žádosti jsme obdrželi finanční příspěvek na vytvoření dokumentace ke stavebnímu povolení, na geometrické plány a vykoupení pozemků ve výši 482 000 Kč z programu Rozvoj a budování dálkových a na ně navazujících cyklotras v Královéhradeckém kraji 17RRD05.

Ve spolupráci se Svazkem obcí Horní Labe a obcí Klášterská Lhota bylo navázáno na již obdržené územní rozhodnutí o umístění stavby. Byla

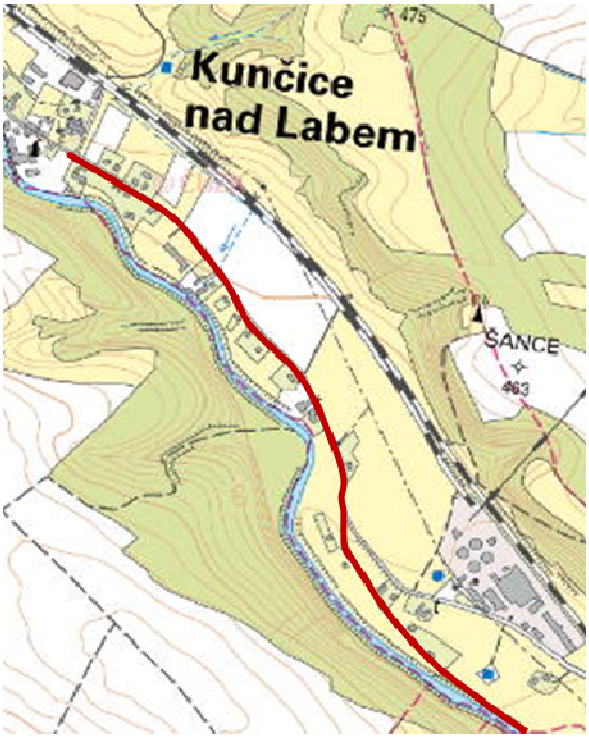

vytvořena dokumentace ke stavebnímu povolení a probíhá inženýrská činnost spočívající v jednání s řadou dotčených úřadů, s vlastníky inženýrských sítí, dopravním inspektorátem a správci vodních toků. Současně byla vykoupena většina pozemků nutných pro budoucí stavbu. Díky úsilí projektanta pana Ing. Davida Pauzara postoupily projekční práce tak daleko, že bude možno požádat o stavební povolení na Stavební úřad Městského úřadu ve Vrchlabí.

Náklady na tyto činnosti díky podpoře Královéhradeckého kraje jsou pro obec přijatelné. K dřívějším nákladům

na projekt „Labská stezka č. 2 – úsek Kunčice nad Labem“ ve výši 144 000 Kč, kde příspěvek kraje činil 129 600 Kč, přibyly náklady na vykoupení pozemků, zaměření, zpracování geometrických plánu a projekční činnost ve výši 558 800 Kč. Z těchto nákladů bylo hrazeno 482 000 Kč z finančního příspěvku Královéhradeckého kraje.
Provedené projekční a inženýrské práce ani vykoupená velká část dotčených pozemků ale ještě zdaleka neznamenají, že bude možno ve spodní části obce využívat cyklostezku. Je to další krok. Před námi je ještě vypracování dalších úrovní dokumentací, získání stavebního povolení, zajištění zbývajících pozemků, mnoho dalších činností a samotná stavba. V neposlední řadě se budou muset zajistit další finanční prostředky.
Vedení obce děkuje všem zúčastněným za spolupráci. Děkuje všem vlastníkům pozemků, kteří souhlasili s jejich využitím na cyklostezku, zejména těm, kteří je již prodali. Děkujeme představitelům Královéhradeckého kraje za jejich významnou finanční podporu.

(Miroslava Kracíková – starostka obce)

TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Možná se sami sebe ptáte, proč je vlastně tak důležité třídit odpad. Dovolíme si vám to nyní znovu připomenout a vysvětlit. Třídění odpadů přispívá k ochraně životního prostředí a šetří cenné zdroje surovin. Všechny vytříděné odpady, které vhodíte do modré popelnice na papír, žluté popelnice na plasty či zeleného kontejneru na sklo, jsou odváženy svozovou společností na tzv. „dotřiďovací linky“, kde se roztřídí na jednotlivé druhy, slisují do balíků a poté putují do zpracovatelských závodů, které je přetvářejí na suroviny a následně na nové výrobky. Ze starého papíru tak vznikají například noviny či knihy, z plastu např. umělé vlákno, ze kterého se šijí záclony či bundy, a ze skla vznikají nové láhve na nápoje.
Odpady jsou opravdu využívány, velmi však záleží, v jaké kvalitě a čistotě jsou shromažďovány právě do barevných nádob. Velmi tedy záleží na nás samotných, jak odpady třídíme, tedy zda třídíme odpady správně. Třídění odpadů je správná věc a naše obec ji podporuje, a i nadále podporovat bude.

Proč recyklovat více komunálního odpadu?
Nejdůležitějším cílem nové legislativy je především zvýšení třídění a recyklace odpadů a odklon od skládkování. Za necelých šest let musí Česká republika recyklovat veškerý svůj komunální odpad z 55 %. Dnes se jí to daří pouze z 39 % vyprodukovaného komunálního odpadu. V roce 2030 musí být v ČR recyklováno 60 % komunálního odpadu, za dalších 5 let ještě o dalších 5 % více.

Poplatek za ukládání směsného komunálního odpadu na skládky poroste.
Klíčovým opatřením ke zvýšení recyklace komunálního odpadu je postupný růst poplatku za ukládání směsného komunálního odpadu na skládky ze současných **500 korun až na 1 850 korun** v roce 2030 a zákaz skládkování využitelných odpadů v roce 2030.

Co se stane, když vytřídíme málo komunálního odpadu?
Poplatek za ukládání odpadu na skládky se tím pádem zvýší a zvýší se i poplatek za svoz odpadu pro obce a následně na to i pro občany. Pokud je v obci stanoven poplatek podle zákona o místních poplatcích, pak je jeho výše dnes maximálně 1 000 Kč a s novým odpadovým zákonem by měla být po dohodě se Svazem měst a obcí České republiky maximálně 1 200 Kč, protože v současnosti již reálné náklady některých obcí dosahují až této částky. **V obci Kunčice nad Labem nyní platíme 500 Kč. Tak si prosím uvědomte, jak je důležité třídit, ušetříte tak na poplatcích.**

Když budeme jako obec dostatečně třídit, pak za skládkování odpadů nebudeme platit zvýšený poplatek za ukládání odpadů na skládky. To samé platí pro občany. Třídicí sleva totiž umožní obcím skládkovat odpad zbylý po třídění za nižší cenu, do roku 2025 za současných 500 korun, později až 800 korun v roce 2030. Podmínkou pro uplatnění takové slevy bude ale dosažení vysoké míry třídění vyprodukovaného komunálního odpadu. V roce 2020 bude využití slevy podmíněno vytříděním minimálně 45 % skla, plastu, papíru, kovů a biologicky rozložitelného komunálního odpadu z celkové produkce komunálních odpadů na území obce, a až 75 % v roce 2027. **Princip třídicí slevy je poměrně jednoduchý. Když bude obec dostatečně třídit, pak za skládkování zbylých odpadů z černých popelnic nezaplatí na poplatku za uložení odpadů na skládky ani o korunu navíc než dnes.**

Směsný komunální odpad – černá nebo plechová popelnice

Je to odpad, který zbyde po vytřídění všeho, co je možné dále využít. Je to vlastně jediný druh odpadů, který by se měl vyhazovat do popelnic.

Co tam vlastně patří:
Vychladlý popel, smetky, hygienické potřeby, bakelit, znečištěné papíry, vícesložkové obaly, žárovky, papírové pleny atd.

Nepatří:
Žhavý popel, uhynulá zvířata, kapalný odpad, zemina a sutě, nebezpečné odpady, využitelné odpady

Co se nesmí s odpady dělat:

- spalovat odpad v kotlích, kamnech a na ohništích, neboť při spalování vznikají jedy, které následně dýcháme
- ukládat popel z uhlí na zahrádky, popel obsahuje škodlivé látky, které se přes půdu dostávají do potravinového řetězce a dále se uvolňují do podzemních vod
- ukládat odpady volně do přírody, kromě estetické stránky se škodliviny z odpadů uvolňují do spodních vod a současně jsou nebezpečím pro děti a zvěř.

Šetřete prosím životní prostředí i rozpočet vaší obce a vaší peněženky. Věnujte prosím pozornost třídění odpadů.

DŮLEŽITÁ INFORMACE

Velkoobjemový kontejner – svoz

Svoz velkoobjemového odpadu v naší obci bude nyní nově realizován jednou za dva měsíce. Datum přistavení velkoobjemového kontejneru bude vyvěšeno na stránkách obecního úřadu a informace poskytnuty formou hlášení v mobilní aplikaci.

Informace pro občany:
Co patří do velkoobjemového kontejneru: starý nábytek (válendy, židle, křesla, skříně atd.), umyvadla, toalety, podlahové krytiny (koberce, linolea), atd. Pokud zde budete odkládat objemný odpad jako například skříně, prosíme vás, abyste je **rozložili** a odpad tak nezabíral zbytečně prostor v kontejneru. Do kontejneru prosím neodkládejte jiný odpad (tj. stavební, biologicky rozložitelný, nebezpečný, tříděný apod.) než objemný.

(Za výbor životního prostředí Kunčice nad Labem vypracovala Eliška Maňásková Lederová)

ZKRÁŠLENÍ NAŠÍ OBCE

• Nevzhledný prostor u bytovky, kde čekaly zejména děti na školní autobus, nahradila nová autobusová zastávka.

• Na jaře jsme za kaplí Panny Marie začali budovat pás zeleně, kterým jsme chtěli zkrášlit pohled ze silnice. Do konce tohoto roku se nám podařilo díky dalším dobrovolníkům zasadit nové stromy, převážně jehličnany. Tímto chci poděkovat všem za pomoc.

(Miroslava Kracíková – starostka obce)

HISTORICKÉ OKÉNKO

Ani v tomto vydání nebude chybět pohled do minulosti naší obce. Psal se rok 1870 a z Kunčic vyjel poprvé vlak až do Trutnova. Dnes běžné, v té době naprosto úžasné. Pojďme se podívat o 150 let zpět...

Kunčické nádraží očima Vladimíra Jiřičky

Při svých poměrně pravidelných cestách s přáteli archiváři do Vídně jsem častým návštěvníkem Rakouského státního archivu. Když jsem tam před lety pomáhal kolegovi s vyhledáváním zajímavých novinových zpráv z našeho regionu, objevil jsem v německy psaném trutnovském týdeníku Trautenauer Wochenblatt dvě krátké informace o počátcích železniční dopravy v Kunčicích. V čísle 48 z 28. 11. 1870 jsem se v rubrice Místní zprávy dočetl, že: „Zkušební jízda na trati Trutnov–Kunčice Rakouské severozápadní dráhy se uskutečnila 26. 11. na čtyřmílovém úseku s lokomotivou Lanna s 2 lidmi.“ Další zprávu jsem nalezl ve stejné rubrice v č. 52 z 27. 12. 1870. Píše se v ní: „21. 12. 1870 byla otevřena trať Trutnov–Kunčice pro veřejnost. Denně jezdí 6 vlaků.“ V letošním roce si tedy připomínáme 150 let od zavedení pravidelné železniční osobní dopravy na této trati! Tak významné jubileum si zaslouží alespoň malou připomínku historie zdejší dráhy a stanice.

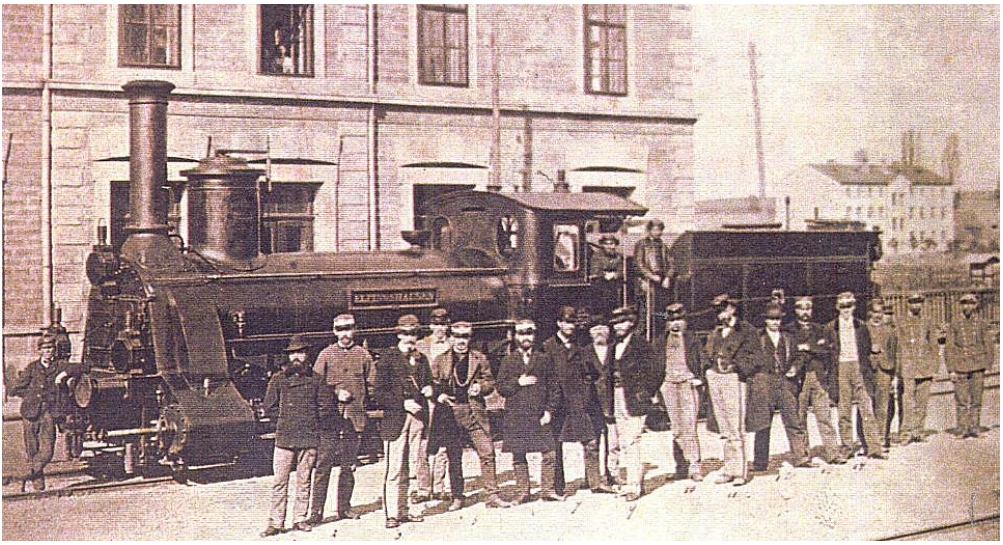

PARNÍ LOKOMOTIVA ETTINGHAUSEN na trutnovském nádraží 21. prosince 1870.

Rakouská severozápadní dráha (ÖNWB – Österreichische Nordwestbahn) byla soukromá železniční společnost na území dnešní České republiky a Rakouska. V době své existence v letech 1869–1909 vybudovala 1 398 km železničních tratí. Zanikla 22. března 1909 – spolu s dalšími dvěma železničními firmami byla zestátněna. Vznikly Císařsko-královské státní dráhy (kkStB - kaiserlich-königliche Staatsbahnen).

Přeprava po železnici byla velkým pokrokem. Nikterak ho nesnižovala ani skutečnost, že první nákladní vlaky se pohybovaly rychlostí pouhých 20–30 km/h, osobní 40–45 km/h. Lokomotivy zprvu nesly jména významných osobností zejména ze světa vědy a techniky. To je i případ lokomotivy z první zmiňované zprávy. Lanna totiž není značka železničního „parostroje“. Lokomotiva dostala jméno podle významného podnikatele a stavitele Vojtěcha Lanny.

Kunčické nádraží vzniklo v roce 1869. Oproti dnešním sedmi mělo v době svého vzniku pouhé tři koleje. Zajímavostí je, že nedaleko stanice byla malá točna o průměru pouhých 5 m. Jako nevyhovující byla zrušena v roce 1923. V současnosti je zdejší dráha součástí železniční trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov, kterou v jízdních řádech najdeme pod číslem 040. Její délka je 101,9 km.

Až se letos budou blížit vánoční svátky, a doufejme, že to už bude v mnohem lepší společenské atmosféře, připijme na zdraví naší železnici. Zaslouží si to. Vždyť je tu s námi už 150 let a za tu dobu se stala nedílnou součástí obce.

(Vladimír Jiřička)

150 let nádraží v Kunčicích očima Zdeňka Kouby

Dne 21. prosince 1870 byl zahájen provoz na nově postavené železniční dráze Trutnov-Poříčí – Kunčice nad Labem a ve stanici Kunčice, prozatím konečné této dráhy. Nemělo ale trvat dlouho a byly dány do provozu úseky Ostroměř – Kunčice n/L a Kunčice n/L – Vrchlabí, jak je známe dodnes.

Co vše této důležité stavbě předcházelo?

S rozvojem průmyslu začátkem 19. století bylo nutné zrychlit dopravu surovin, hotových výrobků na trh, pošty, ale i cestujících. Po vzoru Anglie, kde vznikly první železniční dráhy v Evropě, bylo zřejmé, co tyto stavby znamenají pro rozvoj civilizace a zlepšení životní úrovně obyvatel. To byl také popud pro vznik prvních železničních drah na území Čech a Moravy, které patřily pod správu rakousko-uherské monarchie. Proto primárně začátky všech nově vznikajících tratí vychází z tehdejšího centra monarchie – Vídně.

První parostrojní trať na našem území Vídeň–Břeclav–Brno zahájila provoz 7. 7. 1839. Dále se tratě šířily do českého a moravského vnitrozemí novými úseky Břeclav–Přerov–Olomouc, Přerov–Bohumín, Olomouc–Praha. Na tyto páteřní tratě navazovaly v letech 1855–1880, která se nazývala „zlatým věkem železnic“, další úseky, na které získávaly

koncese ke stavbě nově vznikající společnosti se soukromým kapitálem, ale se státní podporou nebo zárukami.
V roce 1858 byla uvedena do provozu Jiho-severo-německá spojovací dráha SNDVB z Pardubic do Liberce s důležitou železniční stanicí Horka (Fagendorf), nyní u Staré Paky, kde již začátkem 19. století vznikla důležitá křižovatka zemských cest do celých severních Čech, včetně Podkrkonoší, a zde se setkávaly formanské povozy rozvážející zboží z našeho kraje směrem Praha a Vídeň.
V roce 1868 byla železnice dotažena do Trutnova-Poříčí z Jaroměře. V Podkrkonoší se prudce rozvíjející průmysl, především textilní, potřeboval také lepší dopravní spojení. A tak z podnětu koncorsia továrníků a obchodníků z Jilemnice, Vrchlabí a Hostinného byla navržena trasa z Trutnova přes Hostinné, Lánov, Vrchlabí a Jilemnici s napojením na již provozovanou dráhu ve Staré Pace. Koncorsium získalo předběžnou koncesi a také dalo tuto trasu na vlastní náklady vyznačit ing. Thylem.
Ale ve Vídni bylo rozhodnuto jinak. V důsledku řady požadavků a urgencí od západomoravských a východočeských měst byl ve vídeňském parlamentu v roce 1868 schválen návrh koncesního zákona na „Rakouskou severozápadní dráhu“ v trase Vídeň – Znojmo – Havlíčkův (tehdy Německý) Brod – Kolín – Mladá Boleslav a s řadou dalších přípojných tratí, včetně „příhodného odbočení u Velkého Oseka“ směr Ostroměř – St. Paka – Trutnov-Poříčí. Po tvrdém konkurenčním boji ji získala Rakouská severozápadní dráha (Österreichische Nordwestbahn – ÖNWB), jako dceřiná společnost již stávající dráhy SNDVB. A tak dne 8. září 1868 vydal císař František Josef I. list povolení č. 145/1868 a tím mohla celá stavba začít.
Již v říjnu 1868 byl předložen stavební projekt kmenové železniční sítě Rakouské severozápadní dráhy v délce 625 km, který vytvořil německý inženýr Hellwag. Našeho kraje se týkala stavba projektovaná z Velkého Oseka – Chlumce – St. Paky – Trutnova-Poříčí s odbočkami Ostroměř–Jičín, Kunčice–Vrchlabí, Trutnov–Svoboda. A tak zůstal stranou mimo hlavní trať původně prosazovaný projekt koncorsiem zájemců z Jilemnice a Vrchlabí.
Hellwagovo stavební ředitelství ve Vídni pro zjednodušení stavby rozdělilo stavbu na 12 úseků, a tak ve Vrchlabí vzniklo XII. oddělení pod vedením vrchního inženýra Karl von Siegla, které řídilo úsek stavby z L. Bělohradu do Trutnova-Poříčí s odbočkami do Vrchlabí a Svobody. První výkopové práce byly zahájeny u Trutnova v lednu 1869. U zvlášť náročných úseků a staveb byly přípravné výkopové práce provedeny dokonce před vydáním stavebního povolení. Stavba trati se prováděla

v oddílech po 1–1,5 km, kde pracovalo 30–35 dělníků, kteří si vydělali za den 45–70 krejcarů.
Trať měří 128,960 km a ve Velkém Oseku začíná v nadmořské výšce 193 metrů. Po počátečním rovinatém úseku stoupá směrem k Nové Pace, kde ve 432 m n. m. prochází 349,5 metrů dlouhým tunelem, přes Starou Paku klesá do Bělé, kde začíná stoupání do nejvýše položeného bodu na trati v Martinicích v Krk. ve 481 m n. m. Poté opět klesá až do Pilníkova (353 m n. m.) a končí v Trutnově ve 422 m n. m. Největší spád na trati je 18 ‰.

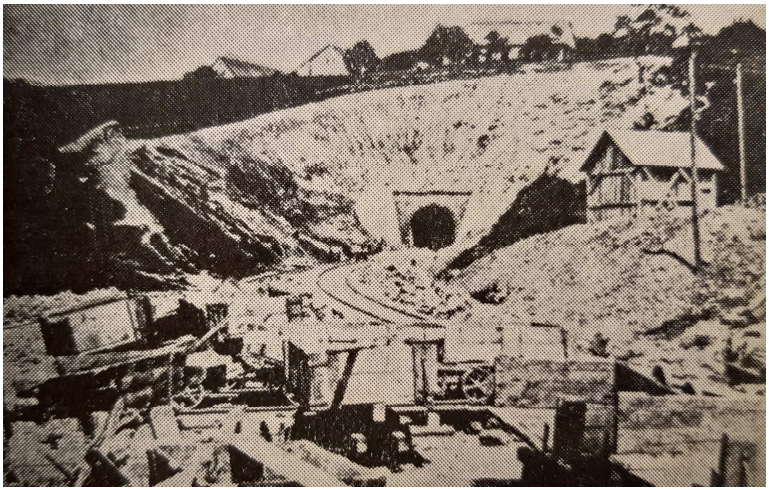

Práce na stavbě probíhaly rychle, a tak úseky byly zprovozněny následovně:
Velký Osek – Ostroměř a Trutnov-Poříčí – Kunčice dne 21. 12. 1870
Ostroměř–Kunčice dne 1. 6. 1871
Kunčice–Vrchlabí dne 1. 10. 1871
Trutnov–Svoboda 17. 12. 1871
Současně se stavbou tratí Rakouské severozápadní dráhy probíhaly i stavby budov nádraží, které se tak pro místní obyvatele stávaly branou do světa. Železniční stanice se dělily podle velikostí a počtu kolejí do čtyř tříd: od největší I. třídy (původně dlouhých až 1100 m) po nejmenší IV. třídy. Dle funkčnosti se dělily do kategorií: A – hlavní uzlová stanice, B – křižovací stanice s vodárnou, C – průjezdní stanice.
Jednotné plány ke stavbám stanic navrhl architekt Karl Schlimp. Proto i dodnes v původní části Rakouské severozápadní dráhy jsou stanice architektonicky podobné. Provoz na trati zpočátku zajišťovaly tři páry smíšených vlaků, pak postupně narůstal. Více než 100 let provoz na trati zajišťovaly parní lokomotivy. Poslední osobní vlak tažený parní

lokomotivou vyjel v roce 1972 a nákladní v roce1979. Od té doby vládne motorová trakce.

O historii této trati by se dalo napsat mnoho zajímavých údajů, příběhů a událostí. Ale to už by bylo o něčem jiném než o 150 letech od zahájení železničního provozu na kunčickém nádraží.
Určitě by slušelo k takovému významnému jubileu pogratulovat! Přinejmenším nějakou nostalgickou jízdou vlakem taženým krásnou parní mašinou. Přátele železnic v Podkrkonoší s něčím takovým počítali. Bohužel, „čínský virus“ vše zhatil a pouštět se do pořádání takové akce za současných omezených podmínek by bylo neúnosné riziko. Tak snad někdy příště!

(Zdeněk Kouba)

Z OBECNÍ KRONIKY...

Narození

Mizera Tomáš
Vejnar Jonáš
Sokol Antonín

Jubilea

V letošním roce oslavili svá jubilea:

80 let Tryzna František
80 let Janovská Jarmila
75 let Gottsteinová Ludmila
75 let Mařasová Eva
70 let Sturmová Olga
70 let Matoušová Eliška
70 let Exner Eduard

Úmrtí

Mejsnarová Jitka
Brádler Oldřich

(OÚ)

AKCE KONANÉ V OBCI

Vítání občánků

Dne 27. 6. 2020 jsme přivítali v kapli Panny Marie nové občánky Kunčic. Byli to: Jiřička Matyáš, Brádlerová Natálie, Sehnalová Natálie, Postolka David, Korda Pavel, Vimberský Vít, Gašparík Lukáš, Petrák Matěj.
Miminkům zazpívaly písničky děti ze školky, které jsou součástí vítání občánků každý rok. Rodičům ještě jednou přejeme samé krásné chvíle a dětem hodné rodiče. *(OÚ)*

Dětský den

Den pro děti z naší školy a školky jsme naplánovali na červen. Bohužel se kvůli ošklivému počasí nemohl konat a museli jsme akci odložit na září. I když to zpočátku také vypadalo, že bude pršet, Krakonoš nám nakonec poslal pár minut před zahájením krásné sluníčko, které nás provázelo celým dětským dnem.

Pro děti bylo připraveno několik stanovišť, mezi nimi například: hod tenisákem na cíl, slalom mezi kuželkami, malování na tabule, chůze po kladině se lžící, šplh o tyči, chytání rybiček, přemisťování kostiček brčkem a další. Celou akci organizovala naše škola a školka, obec zajistila dárky pro děti. Velice tímto děkujeme všem sponzorům, kteří nám s dětským dnem pomohli.

Všichni si den užili, děti si zaskákaly v nafukovacím hradu, dostali balónek a na konci dne se opékaly buřty. Na akci celou dobu dohlížel školní medvěd, kterému bylo určitě v kožichu pořádně horko.

(OÚ)

ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Základní škola v době koronavirové

První vlna pandemie, která nás postihla na jaře, nás velmi překvapila stejně jako vás rodiče i ostatní kunčické občany. Školy zavřené z vyšší moci ze dne na den se snažily vyrovnat se se situací, jak se nejlépe dalo. My jsme zvolili kombinaci on-line konferencí a zadávaní úkolů vždy na jeden týden. Zápolili jsme zejména s internetovým připojením a jeho kolísající kvalitou. Po návratu dětí do školy nám zbyl pouhý jeden měsíc na dokončení školního roku, museli jsme rezignovat na většinu naplánovaných akcí. Ani očekávaný a plánovaný dětský den se nám kvůli špatnému počasí nepodařilo uskutečnit. V září jsme se všichni sešli živí a zdraví, ale školní idylka trvala pouhých šest týdnů. Pak nás, stejně jako všechny ostatní školy, vyšší moc zavřela. Přešli jsme na distanční výuku, které se tentokrát účastnili (až na jednu výjimku) všichni žáci školy. Zda se jim doma dařilo, to víte nejlépe vy, rodiče. Já jsem se pravidelně vídal s žáky 3., 4. a 5. ročníku, nejlépe se našich pravidelných videokonferencí zhostili ti nejmladší, tedy třeťáci. Nemohu si stěžovat ani na zbytek, jen mě trochu mrzelo, že někteří velmi často vypínali kameru, takže jsem vlastně nevěděl, zda mne a ostatní poslouchají a vnímají. První se do školy vrátili žáci 1. a 2. ročníku, od 30. listopadu se opětovně scházíme všichni. Doba je ale nadále zlá, a tak můžeme jen doufat, že se situace nezhorší a děti opět nezůstanou doma.

Pohled zpět do prázdnin – Prázdninový výlet do Kowar

Prázdniny uběhly jako voda, nám se během nich podařilo zorganizovat malý školní výlet pro odcházející holky a kluky z 5. ročníku. Díky ochotě a vstřícnosti rodičů, jmenovitě paní Matěáskové a pana Pauera (patří jim ještě jednou velké poděkování), jsme v polovině srpna vyrazili do polských Kowar. Výpravu tvořili spolu s rodiči Eliška, Aneta, Tomáš, David, Marie, Jakub, Josef a Lukáš. Naším cílem bylo Muzeum miniatur dětský park, který s muzeem sousedí. Nejprve jsme si prošli muzeum, které se z větší části nalézá pod širým nebem. Jsou tu k vidění zmen-

šené repliky historických objektů z Dolního Slezska (dnešního Polska a německé spolkové země Saska) a několik památek z Čech. První českou památkou, kterou polští modeláři vytvořili, je vrchlabský zámek, asi proto, že Kowary jsou už několik let jedním z partnerských měst Vrchlabí. Z muzea jsme se přesunuli do zábavního parku a děti si užily atrakcí, kterých je zde asi dvacet. Neštěstí nechodí po horách, ale po lidech, a to platilo i pro nás. Kuba si před stánkem s občerstvením kuriózním způsobem zlomil malíček u nohy. Malíček mu totiž zapadl do mezírky v podlaze a zapáčením si ho poranil. Část výpravy proto ihned odjela do Čech k lékařskému ošetření, hledat ambulanci v Polsku jsme nechtěli. S ostatními jsme si přesto užili dost zábavy a spokojeni a unaveni se v pozdních odpoledních hodinách vrátili zpátky do Čech.

Výpravy za přírodninami

V září jsme uskutečnili několik výprav za Labe, podařilo se nám nasbírat množství prázdných šnečích ulit, našli jsme i dvě malé lebky – zaječí a srnčí. A přitom jsme se kochali pohledy na krásnou chaloupku, kterou jsme pro vás vyfotografovali.

Kunčická hledačka

Kunčickou hledačku jsme vytvořili díky inspiraci podobného projektu, který jsme si na vlastní kůži prožili v nedaleké Hartě. Společně jsme navrhli trasu, vymýšleli výrazy na doplnění do dílčích tajenek, po jejichž vyluštění se dá zjistit, kde je uložený poklad. Legendu k trase, která začíná u vlakového nádraží a vede směrem na hřbitov, ke kapli, kolem zahrádek k obecnímu úřadu a zrcadlu a vrací se podle kolejí k nádraží, si můžete vyzvednout ve schránce na plotě základní školy. Hlavní díl práce na hledačce odvedli loňští páťáci a čtvrťáci, naše poděkování patří hlavně Davidovi a Tomášovi, kteří jsou autory vydařené mapy. A zároveň se omlouváme za pár drobných nepřesností, se kterými jste se vy, hledači pokladu, museli zdárně vypořádat.
Hledačku, či lépe řečeno poklad, jsme na konci listopadu uložili k zimnímu spánku. Prohlédli jsme si sešitek, do kterého jste psali svá jména: první zápis se objevil 6. září, zatím poslední je z 23. 11. Poklad znovu vložíme na místo podle počasí někdy na začátku jara, informovat o tom vás budeme prostřednictvím facebooku obce a školy.

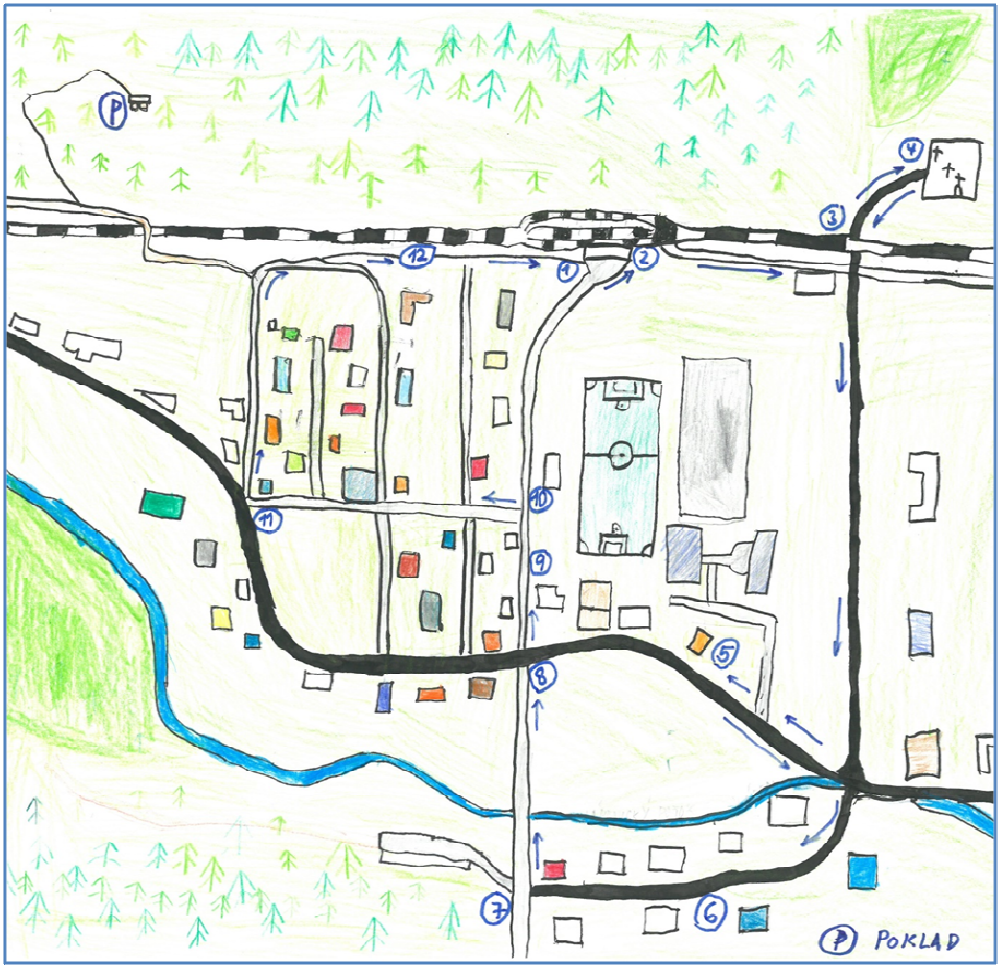

Čištění ptačích budek

Na školní zahradě máme již druhým rokem rozmístěno 6 ptačích budek, tři pro špačky a tři pro sýkory. Při podzimním čištění jsme zjistili, že dvě budky zůstaly neobsazeny, možná proto, že na zahradě se každý den pohybovaly děti a ptáci zde proto nezahnízdili. V jedné budce vyvedla mladé sýkora, ve dvou se narodili a vyrostli špačci. Poslední hnízdo je nám trochu záhadou, možná se nám tu usídlil lejsek, ale jistí si nejsme. Kromě budek můžeme sledovat i další špačky, kteří se usadili v dírách ve fasádě školy. Díry zde vykloval strakapoud. Pod stříškou nad vchodem do školy nám pravidelně hnízdí vrabci.

(Mgr. Martin Bartoš – ředitel ZŠ a MŠ)

První den ve škole

Svůj první školní den prožilo s krásnými emocemi pět prvňáčků: Světlanka Brádlerová, Honzík Mejsnar, Kubík Mejsnar, Viktorek Kučera a Majda Bělíčková. Nebyl to však první den jen pro ně, ale i pro mě. Bohužel jsme se neužili moc dlouho. Školní docházku nám překazil koronavirus a s ním spojená přísná opatření, mezi nimiž bylo i zavření školy. Když jsem svým prvňáčkům a druhákům 13. října říkala, že další den nemají chodit, protože je školní výuka ve škole od toho dne zakázaná, nebylo mi vůbec hezky. Museli jsme se všichni učit dálkově, kdy jsme měli přesně vymezené časy na on-line výuku. Děti dostávaly úkoly a nosily pak sešity k opravě, abychom neztratili zpětnou vazbu. Touto cestou děkuji všem rodičům, pro které to bylo jistě velmi náročné. Hlavně pro rodiče prvňáčků, kteří museli doma zastat úlohu učitele nejvíce, protože jejich děti nedokázaly ještě ani přečíst zadání.

Barevný týden

Než nám zavřela vláda školu, stihli jsme si udělat alespoň barevný týden, kdy jsme měli všichni v daný den jednu barvu oblečení. Třeba modré úterý, které je vidět na fotce.

KRNAP ve školce

Navštívili jsme také mateřskou školku, kde jsme se zúčastnili besedy o rozmnožování rostlin, kterou vedla paní Nývltová z KRNAPu. Pro děti si

připravila naučné povídání a praktické úkoly, které plnily přímo na besedě, ale i za domácí práci.

Vánoční cukroví

Když se děti vrátily do školy, začaly přípravy na vánoční výzdobu a také tradiční jarmark při rozsvícení stromu. Letos se konal bez dětských písní a říkanek. O pečení perníčků jsme se ale nenechali připravit, a tak děti v odpolední družině válely těsto a v kuchyni to krásně vonělo.

I když nosíme při výuce roušky a dodržujeme celkem přísná pravidla, jsme rádi, že můžeme být spolu. Dětem chyběl kontakt s kamarády a mně zase chyběly děti. Věřím, že zanedlouho bude zase dobře a vše se vrátí do normálních školních kolejí.

(Mgr. Tereza Kohutková – třídní učitelka 1. a 2. ročníku)

Na svá školní léta zavzpomínal pan Vladimír Jiřička…

Nedávno jsem listoval svým památníkem z raných školních let. Obsahuje jen pár obrázků, jeden ale stojí za to. Velmi pěkná „perovka“ tuší věrně vystihuje kunčickou školu tak, jak jsme ji znali na přelomu 60. a 70. let minulého století. Doplňuje ji věnování: Vláďovi v upomínku na školu Tichý. Nechybí samozřejmě ani datace: V Kunčicích n. L. 10. 4. 1971. Ani se tomu nechce věřit, že téhle ilustraci bude v příštím roce už 50 let! Dovolte mi v této souvislosti malou vzpomínku na první školní léta, která jsem v téhle budově strávil.

I když jsem Hornokaleňák, školní docházku jsem v roce 1968 začal v Kunčicích nad Labem, kam to z Příčnic bylo přece jen o poznání blíž. S červenou taškou na zádech jsem každý den vyrážel z kopce dolů. Později se přidala i sestřenice a bratr. První třída společně s třetí byla v I. patře a kraloval jí pan „řídící“ Tichý s houslemi a modrýma očima. V přízemí vyučovala druháky a čtvrťáky vždy usměvavá paní učitelka Čermáková. Ta vám měla, věřte nevěřte, jedno oko hnědé a druhé modré.

Ale vraťme se do prvního patra, kde to všechno začalo. Seděli jsme ve třech řadách světlých lavic (já snad v té prostřední?) se sklápěcími sedátky. Každá lavice měla na mírně sklopené desce dlouhý rovný výřez na odkládání pera a tužky a v něm otvor s kalamářem. Ten, naplněný inkoustem, byl svědkem našich písemných začátků. Vybavuji si, jak s mozolem na prostředníku namáčím násadku s perkem a pokouším se co nejobleji vykreslit písmena do sešitu s širokými řádky. Až mnohem později, poté, co ruka dosáhla určité zručnosti a tím i kvality písemného projevu, mohli jsme násadku vyměnit za plnicí pero. A to byl velký pokrok. Kousek ode dveří stála vysoká kamna. Neustále na nich stál hrnek, ze kterého se linul charakteristický zápach klihu. Na stole či skříňce hned vedle trůnil velký papírový kravín s popásajícími se kravkami – také papírovými. Vzdálenější kout vstupní strany třídy vyplňoval „krámek“, kde jsme se učili nakupovat, a malá magnetická tabule s jablíčky – asi početní pomůcka. To už si úplně nepamatuji. V tomhle koutě také visely

velké olištované obrázkové plakáty – pomůcky k výuce jednotlivých písmen s průvodními básničkami. Třeba „L“ – Letadlo letí nad řekou, před sebou cestu dalekou... Vše podstatné se samozřejmě odehrávalo v čele třídy, kde byl stupínek, katedra a posuvné tabule. Pan Tichý, učitel a ředitel v jedné osobě, byl klasický venkovský kantor. Ovládal hru na housle a byl také výborný kreslíř. Hodiny hudební výchovy tak kromě instrumentálního doprovodu zároveň zpestřoval velkoplošnými kresbami na tabuli. Ilustroval jimi písničku, kterou jsme se právě učili. Jasně se mi vybavuje jedna kresba, na které se na ledě kloužou dva zajíci a opodál stojí sněhulák. Je zajímavé, že si právě tuhle ilustraci pamatuje i o dva roky mladší sestřenice Jana. Musel to být obrázek velmi vydařený a působivý, když nám oběma uvízl v paměti. A výuka pana „řídícího“? Komenský by z ní měl určitě radost – skutečně „škola hrou“! To jsme se třeba učili písmenka. Na tabuli byl nakreslený žebřík a štafle, co příčka, to jedno krasopisně vyvedené písmenko. A my četli a tak vlastně šplhali po příčkách nahoru a zase dolů. A ještě k tomu klihu na kamnech. Ve třídě nezapáchal jen tak pro nic za nic. Bylo to užitečné lepidlo pro výtvarné účely. Použili jsme ho třeba při výrobě „kouzelných desek“. Tvořily je dva kartonové obdélníky polepené tenčími, vodovkami pomalovanými papíry tvořícími obal. Uvnitř desek byly provlečeny a zalepeny dvě bílé stuhy. Na jedné z desek byly souběžné, na protější se křížily. Desky se daly otvírat proti sobě na obě dvě strany – jednou tvořila hřbet jedna hrana, jindy druhá. Přitom jste zjistili, že zkřížené stuhy byly pokaždé na jiné vnitřní desce. Prostě kouzlo! Proto kouzelné desky. Přestávky nám pan „řídící“ občas zpestřil třeba hrou Kuba řekl, tu velkou jsme mohli, pokud bylo hezky, strávit se svačinou venku na chodníčcích před školou.

Třída v přízemí byla vybavena zelenými dřevěnými stolky s kulatými rohy a železnými nohami. I na jejich desce byl vyfrézovaný ten praktický zářez pro tužky s otvorem kalamáře. Z působení paní učitelky Čermákové si, nevím proč, vybavuji četbu na pokračování z dobrodružné knihy Františka Flose Lovci orchidejí. Myslím, že nám z ní četla občas místo hodin tělocviku, kdy venku nebylo počasí na sport. Také si pamatuji několik malých modelů „závoďáků“ – formulí, komusi zabavených, které vyrovnané v řadě na katedře čekaly na vrácení majiteli na konci školního roku… A na oblíbenou hru z tělocviku, kdy jsme každý nafasoval vysokou plechovku od Sunaru s bleděmodrou etiketou. Na povel jsme si ji posadili na hlavu a z polohy vsedě jsme měli postupně pomalu vstát, aniž by nám spadla z hlavy. Komu upadla, začal znovu. A ještě si neodpustím jednu „folklorní vložku“, která mi s odstupem času připadá stále

více komická. Jde o dvě služby, o které jsme velmi stáli, neboť jsme se na chvíli stali součástí „pořádkového aparátu školy“, a tudíž „důležitými osobami“. Jedna dvoučlenná a druhá tříčlenná „hlídka“ „vartovaly“ nedaleko vstupních dveří do třídy. Každý vstupující žák tu byl podroben důkladné kontrole. Čeho? To vám napoví „hrdé názvy“ obou kontrol – Taška, penál a Ruce, nehty, kapesník. Pravda, čisté ruce a ostříhané nehty jsou chloubou každého džentlmena a kapesník je také věc důležitá, aby vám je ale kontrolovala „hlídka“, která navíc dopadené nezdárníky zapíše? Druhé pak ukazujete v otevřeném penálu, že tam jsou všechny potřebné pomůcky včetně gumy a že vaše školní brašna vykazuje určitou uspořádanost. Trochu neuvěřitelné, že? … Také jsme sbírali papír s tím, že z výtěžku se budou kupovat tužky dětem do Vietnamu. Nějakou dobu, možná, že pouhý rok, bylo nepovinným předmětem náboženství. Pár spolužáků ho navštěvovalo a pak se nám chlubili svatými obrázky, které občas dostali.

Na celé tohle období vzpomínám rád. Byli jsme malí, život vyplňovaly hry a první školní povinnosti, budoucnost nabízela plno tajemství. Neměli jsme tušení o „politických mantinelech“ socialistického školství, které začaly narůstat po roce 1968. Jen si trochu matně vybavuji, jak jsme v učebnicích jednou cosi přeškrtávali, možná i vytrhávali. O tom, že ne všechno je úplně svobodné a normální, jsme možná začínali cosi tušit až z upravených školních říkanek našich rodičů. Vzpomínáte? „Rusové mají mísu, my máme maso. Maso dáme na mísu – ó, my se máme! (ale nikde to neříkej!)“...

Naše první krůčky ke vzdělání v kunčické škole už dávno zavál čas. Kdysi světle žlutá budova „se jaksepatří vybarvila“, doplnila ji vstupní veranda, i mnohé další se změnilo – a je to přirozené. Nám ale zůstanou vzpomínky – na vůni první školní brašny, na počáteční písemné pokusy, na souboj s násobilkou a hlavně na naše první kantory. Dokážeme vůbec ocenit jejich práci? A dokážou to dnešní rodiče? Děkujeme, pane „řídící“ a paní učitelko!

(Vladimír Jiřička)

Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

V letošním školním roce navštěvuje naši školku menší počet dětí než v jiných letech. V měsíci září nastoupily pouze 3 nové děti a v listopadu přibyla ještě holčička, která se do Kunčic přistěhovala z Kalné.

V podzimních měsících se děti seznamovaly s plody podzimu na zahradách i v lese a také se zvířátky zde žijícími. Pěknou akcí s plněním úkolů byla „ŠIPKOVANÁ“, která vedla do lesa. Děti se seznámily se stromy a keři, jejich plody (šípky, trnkami, žaludy, kaštany, šiškami různých stromů) a plnily i úkoly na procvičení jejich pohybových dovedností.

Po uzavření škol chodilo i do školky méně dětí. Pouze 1x nás se svou přednáškou mohla navštívit p. Nývltová z KRNAPu. Potom už byl kvůli epidemiologickým opatřením s akcemi konec. Svíčkárnu v Lánově jsme museli oželet, ačkoli jsme se moc těšili, že zde vyrobíme maminkám pěkný dárek. Radost nám udělala návštěva malého štěňátka paní kuchařky, se kterým se děti mohly pomazlit a zasmát se jeho veselým kouskům.

4. 12. dostaly děti nadílku od čerta a Mikuláše, kterou pro nás i s dárečky již druhým rokem nachystala rodina Štefanových a Novotných. Mnohokrát děkujeme.

Na vánoční trh jsme i letos vyráběli dárečky a také jsme si vyzdobili školku, abychom si tu adventní atmosféru všichni hezky užili alespoň zde ve školce.

Šikovná maminka, paní Mikolášková nám slíbila předvést malování vánočních koulí a ukázat dětem, kolik práce stojí za tím, než si takovou parádu můžeme pověsit na vánoční stromeček. Nejvíce se však děti těší na nadílku, která nás čeká v posledním týdnu před svátky.

Krásné svátky a hodně zdraví vám všem přeje kolektiv zaměstnanců MŠ.

(Jitka Adolfová – vedoucí učitelka)

ZE SVAZU POSTIŽENÝCH CIVILIZAČNÍMI CHOROBAMI V ČR

Letošní rok byl výjimečný, s opakovanými vládními omezeními, dlouhými karanténami

Přesto jsme stihli dva týdenní rekondiční pobyty v Bělči nad Orlicí. První rekondiční pobyt proběhl v červnu. Výstava růží v Lysé nad Labem se konala v červenci. Od června do konce září navštěvovali naši členové v malých skupinkách bazén v Nové Pace. Druhý rekondiční pobyt byl v září. Byl okořeněn sběrem hub a koupáním v „písáku“. Při této příležitosti proběhl už tradiční sportovní den v Bělči nad Orlicí. Téměř všichni členové se zúčastnili pochodu s hůlkami, výletu na kolech nebo se šli jen tak projít k blízkému „písáku“. A komu to nestačilo, mohl se projet do bazénu v Hradci Králové. Večer, společně s účastníky rekondičního pobytu pořádaného ing. Jiřinou Stejskalovou z OO SPCCH Trutnov, jsme zažili báječnou společenskou zábavu plnou hudby, tance, pohody a skvělého občerstvení. Domů jsme se vraceli v pozdních nočních hodinách, příjemně unavení. Jako správní flamendři. Že se akce vydařily, jsme poznali podle nadšených telefonátů od našich členů na všechny akce.

Také se všem velmi líbil výlet a návštěva skanzenu v Krňovicích, který byl součástí rekondičního pobytu. Někteří jeli na kole nebo šli z Bělče do Krňovic pěšky.

Věříme, že Vánoce budou klidnější. Pro nemohoucí a dlouhodobě nemocné členy počítáme s rozvozem vánočních balíčků.

Celoročně probíhá rehabilitační cvičení s masáží v prostorách SPCCH, poskytnutých OÚ Kunčice nad Labem, za což velice děkujeme.

Stejně tak je možné navštěvovat solnou jeskyni ve Vrchlabí.

A co si přát a říct na závěr. Snad abychom se v dalších letech scházeli ve zdraví a duševní pohodě.
Další akce ať jsou úspěšnější než ty letošní a pandemie brzy skončí. Naši finanční dárci nechť nám zůstanou nakloněni, my se budeme snažit připravovat více zajímavých projektů nejen pro naše stávající členy, ale i pro ty budoucí.

Hodně štěstí, zdraví a pohody v roce 2021 přeje výbor ZO SPCCH v Kunčicích nad Labem.

(Hana Novotná – předsedkyně svazu)

Z TĚLOVÝCHOVNÉ JEDNOTY SOKOL

SPV TJ Sokol Kunčice nad Labem

Ani v 2. polovině roku se situace vzhledem ke koronaviru moc nezměnila. Po částečném uvolnění jsme začali v Šutráku 15. května brigádou. Volejbalový turnaj jsme uspořádali 18. července, za krásného počasí, za účasti 4 družstev. Pak jsme hráli do 11. září, než znovu nastalo omezení i ve sportovní činnosti. Vzhledem k přetrvávající koronavirové situaci jsme ani v 2. polovině roku nepořádali žádné akce. Věříme, že se v přístím roce situace ustálí a budeme se moci scházet u sportovních i kulturních akcí. Přeji všem hodně zdraví a duševní pohody v roce 2021.

(Za oddíl SPV TJ Sokol Kunčice nad Labem, spolek, vypracovala Eliška Matoušová)

Tenis, mariáš a stolní tenis

Oddíl tenisu má k 1. 12. 2020 zaregistrovaných u Českého tenisového svazu 91 rekreačních + registrovaných hráčů. Z tohoto počtu je 21 dětí + dorostu do 20 let a z nich většina už 10. rok pravidelně trénuje ve dvou skupinách Tenisové školy pod vedením trenérů Jiřího Dejmka ve Vrchlabí a Jiřího Johanidese v Kunčicích n/L.
Fluktuace členů oddílu v roce 2020 byla vyrovnaná: 12 nově přihlášených členů a 12 členů, kteří své členství v oddíle tenisu ukončili. „Díky" 2. vlně pandemie Covidu-19 a vyhlášení nouzového stavu od 14. 10. 2020 byla zkrácená jak tenisová, tak mariášová sezona a stolní tenis jsme ani nemohli začít hrát. Co vím já, tak koronavirem bylo nakaženo i minimálně 5 členů oddílu tenisu, naštěstí s lehkým průběhem bez nutné hospitalizace, ale ani jeden se nenakazil při tenise.
Bohužel z našich pravidelných letních tenisových hracích dnů pondělí + čtvrtek každý týden nám z věkových a hlavně zdravotních důvodů vypadli v 2. pololetí 2020 tři stálí hráči (B. Rulc, P. Fallada, K. Kučera).
V létě 2020 se členové oddílu tenisu TJ Sokol Kunčice n/L zúčastnili 5 tenisových turnajů ve čtyřhrách v okolí (Přední Labská, Vrchlabí, Harrachov, Hostinné, Černý Důl) a 2 turnaje (20. 6. 2020 – 11. Angreštův memoriál + 1. Aldův metr a 1. ročník Alanova memoriálu) jsme i uspořádali sami s výsledky do 3. místa: 3krát 1. místo Sturm „Gustav" Vladimír + Tichý Jan, Dyntera Vladislav + Matějec Jan, Pavlová Milena + Sturm „Gustav" Vladimír • 6krát 2. místo: 3krát Tomáš + Matěj Karavanovi, 1krát Sturm Jiří, 1krát Nevolová Zuzana + Karavan Tomáš, 1krát Pavlová Milena + Karavan Tomáš • 3krát 3. místo: Sturm „Gustav" Vladimír, Kučera „Garry" Jaroslav + Kopáček Petr, Dynterová Jaroslava + Karavan Matěj.

Dne 26. 6. 2020 jsme společně se Sportbarem Savoj organizovali sportovní odpoledne pro cca 100 mladých hokejistů HC Vrchlabí spojené s otevřenými sportovišti TJ Sokol a zakončené ohněm s opékáním buřtů.

Náš mariášový klub při oddíle tenisu má 5 stálých hráčů + 6 pendlujících a máme celoročně pravidelné hrací pondělky + čtvrtky spojené vždy s tenisem nebo stolním tenisem.
Turnajů v mariáši bylo minimálně a většinou moc daleko a žádného jsme se nezúčastnili.
Pandemie koronaviru, bohužel, znemožnila uspořádání našich, už tradičních, akcí pořádaných oddílem tenisu, a to 10. tenisové olympiády tenisové školy, 15. ročníku turnaje v mariáši a 24. ročníku turnaje v šipkách.
Pokud to zima a pandemie dovolí, tak jsme připraveni nastříkat led a upravovat lyžařské stopy.

(Za tenisový oddíl TJ Sokol Kunčice nad Labem, spolek, vypracoval Vladimír Sturm)

Fotbalový oddíl TJ Sokol Kunčice nad Labem – jaro 2020

Závěr nedokončené sezony 2019/2020 jsme zakončili 26. 6. 2020 dvěma utkáními. Mladší žáci přivítali souklubí Vítězná/ D. Králové a muži si dali odvetu s Dolní Brannou (výhra 5:3). Poté jsme poseděli a užili si konec podivné sezony.

Stará garda

Členů staré gardy je nedostatek, protože hráči, kteří by věkem již do této kategorie spadali, jsou stále oporami našeho A-mužstva. Společně trénujeme a dalo by se říci, že spolu hrají hráči z různých generací. Společné tréninky pomohly A-mužstvu, které již produkuje fotbal, na který se dá dívat. Ale i stará garda se nemusí bát přihlásit na fotbalový turnaj. Po loňském úspěchu, kdy vyhrála turnaj v Dolní Branné, ani letos neudělala žádnou ostudu a obsadila hezké druhé místo. Tento rok je zvláštní nejenom pro fotbalisty. Doufejme, že opatření nebudou dlouho trvat a všichni budou moci zase dělat to, co je baví. Hráči staré gardy se také těší, až budou moci vyběhnout nebo alespoň vyjít s míčem na hřiště.

(Za starou gardu vypracoval Antonín Stejný)

A-mužstvo

Vzhledem k jarní covidové situaci, kdy nebyly dohrány soutěže, OFS Trutnov rozhodl, že nikdo nebude v nedohrané soutěži postupovat a ani sestupovat a zachová se pouze Okresní soutěž 3. třídy. To způsobilo lehký přetlak v soutěži, kde je 18 mužstev. Nově do soutěže přibyly celky FK Rudníku B a Mostek B. Bohužel z okresní mapy zmizel tým FK Chvalče.

Letní přípravu jsme brali zlehka středečními fotbálky se starou gardou a dle možností dělali tréninky. V přípravném utkání dne 8. 8. 2020 na hřišti Zálesní Lhoty jsme vyzkoušeli dva možné nové adepty, bohužel zatím se neujali. Byla na všech vidět velká nerozehranost, ale postupem času dostávala hra prvky, které bychom chtěli praktikovat v soutěži, prohra 7:4.

Zdánlivě lehký přístup v letní přípravě přinesl dobrý start do soutěže, kdy jsme první dvě kola hráli na hřišti soupeře. Porazit mladíky v souklubí Bernartice/Žacléř a nasázet Lánovu 5 gólů v jejich svatostánku bylo jako z říše snů. Avšak první domácí zápas s MFC Svobodou ukázal, že soutěž nebude lehká. V poločase jsme prohrávali 0:2. Ovšem to by nebyly Kunčice, aby nedošlo na drama. Mužstvo ukázalo charakter a na penalty jsme vyhráli 3:2. Poté jsme porazili venku Radvanice 2:5 a doma porazili ve vyhroceném utkání Černý důl 4:3, kdy jsme dohrávali o 9 lidech. Jedinou porážku 2:3 jsme schytali na Mostkách, kdy jsme ve slepované sestavě nestačili na produktivitu domácích. Nápravou byla jasná domácí výhra nad celkem u Kuksu 6:0. Poslední soutěžní utkání roku 2020 jsme odehráli na hřišti Malých Svatoňovic, kdy na silně podmáčeném terénu dopadlo utkání 0:0. Pro nás cenné 2 body za vítězství na penalty byly hodně vydřené.
Ano, pouze 8 utkání jsme odehráli za podzim 2020 s bilancí pěti výher, dvou remíz (obě výhry na penalty) a jednou prohrou.
Zbylé zápasy se dohrají na jaře 2021, kdy start je plánován na 6. března 2021 na UMT ve Vrchlabí, kde odehrajeme první dvě kola.
Dále se snažíme pracovat s mladými dorostenci, kteří jsou slibnou budoucností.

Mladší žáci

U této kategorie se víceméně v důsledku nedohrání soutěže nic zásadního nestalo. Do nové sezony jsme se museli obejít bez Kristiána Maie a sester Sturmových, které svým věkem spadají do starších žáků. Naopak jsme přivítali Michaela Netrestu.
Před sezonou jsme řešili post brankáře, kterého se dobře zhostili Lukáš Kopáč a Tomáš Pauer.
V přípravě jsme opět přivítali hráče z FC Kazín, kteří u nás trénovali a se kterými jsme sehráli několik utkání.
Trénovali jsme pravidelně a poctivě 2x týdně a bylo vidět, že mužstvo fotbalově roste. V soutěži jsme celkově odehráli 16 utkání a průběžně jsme na osmém místě se dvěma výhrami, dvěma remízami a dvanácti prohrami. Škoda.
Bohužel je potřeba přivést více dětí, jelikož pár utkání jsme sehráli bez střídání, a to v této kategorii je hodně obtížné. Proto dětem patří velký obdiv a podpora nás fanoušků, i když se někdy něco nepovede.

Práce celého kolektivu v tréninku a v zápasech přinesla v září pro Adélu Kováříkovou přestup do MFK Trutnov, kde hraje 1. ligu starších žákyň Čech. Přejeme jí mnoho úspěchů.

LEGEA

Oddíl

Oddíl fotbalu od července do zavření sportovišť zajistil:
• 27 utkání (8 – muži, 16 – ml. žáci)
• 12 domácích utkání (4 – muži, 8 – ml. žáci)
• soustředění FK Kazín (žáci), FK Kunice (mladší a starší dorost)

Tento rok celý amatérský sport prochází restrukturalizací financování, a to zařazením pod agenturu NSA (Národní sportovní agentura). Velký dík v této administrativní činnosti patří Zdeňku Koubovi.
V tuto chvíli čekáme na proces uvolňování, který nám umožní od ledna plně trénovat a připravit se tak na slunečné jaro 2021.
Tímto bych rád poděkoval všem, kteří pomáhají v organizování fotbalových utkání, údržby hřiště a kabin a vedení týmů.
Závěrem bych vám rád přál pohodovou zimu a na jaře se na vás těšíme.

(Za fotbalový oddíl TJ Sokol Kunčice nad Labem, spolek, Karel Kužel)

Z HASIČSKÉHO ODDÍLU

Začátkem září jsme obdrželi zprávu, že nám byla přidělena z ministerstva vnitra dotace ve výši 430 000 Kč na koupi nového dopravního automobilu. Nyní ještě čekáme, v jaké výši obdržíme dotaci z Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Věříme, že v roce 2021 budeme přebírat nové vozidlo, které bude po dobu 5 let sloužit jako evakuační vozidlo obce.
12. září se Václav Strnad a Michal Vejnar zúčastnili Shromáždění delegátů SDH okresu Trutnov v Maršově u Úpice. Zde byl náš starosta Michal Vejnar zvolen předsedou okresní kontrolní a revizní rady (OKRR).
19. září na Shromáždění představitelů OSH KHK byl Michal Vejnar zvolen členem Krajské kontrolní a revizní rady (KKRR).
Připravovali jsme se na soutěž v Čisté v Krkonoších, která se vinou koronaviru nekonala.
26. září jsme byli na hasičském zájezdu. Navštívili jsme hrad Bouzov a muzeum a výrobnu olomouckých tvarůžků v Lošticích. Za dopravu děkujeme Pavlu Jeřábkovi. Vzhledem k vládním nařízením jsme všechny další akce museli zrušit.

Všem občanům a hasičům přejeme hezké vánoční svátky a hlavně hodně zdraví do nového roku.

(Za SDH Kunčice nad Labem vypracoval Michal Vejnar)

Železničářská křížovka

Máme tu pro vás křížovku, v jejíž svislé, žlutě vyznačené tajence se skrývá jméno lokomotivy. Jak možná víte, téměř každá z našich lokomotiv (možná, že všechny) si vysloužila nějaké lidové označení. Obvykle vycházelo z charakteristického tvaru předku nebo jiné části lokomotivy, její barvy nebo třeba původu či jiné vlastnosti. A tak byste na našich tratích potkali třeba Rosničku, Papouška, Mikádo, Brejlovce, Sergeje... Vaším úkolem teď je zjistit přezdívku jedné z nich. Tak tedy s chutí do luštění!

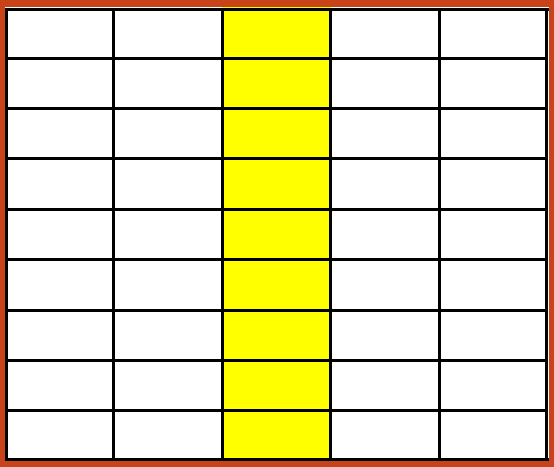

obchod s použitým zbožím
zločinecké skupiny
obtížný bodavý hmyz
materiál k výrobě vinných zátek
umělá hmota ***jinak***
hladový ***zastarale***
drby ***jinak***
populární medvědovitá šelma
strom zbavený větví

Řešení: **Zamračená** /bazar, klany, komár, korek, plast, lacný, klepy, panda, kláda

Kunčice nad Labem – ZPRAVODAJ (MK ČR E 23720) – zpravodaj pro potřeby občanů. Za obsah příspěvků odpovídají autoři. Náklady na výrobu jsou hrazeny z rozpočtu obce a sponzorských darů. Číslo 122020 bylo vydáno dne 8. 12. 2020. Vydává: Obecní úřad Kunčice nad Labem 121, 543 61. Titulní fotografie (nádraží): Vladimír Jiřička. Připravila: Tereza Kohutková. Tisk: KRPA FORM, Dolní Branná.